

віч - но - ї роз - лу - ки ме - не Він вря - ту -
 бес - но - ю лю - бо - в'ю Він див - но о - жи -
 з ча - ші з ни - ми пив Він, «Чи - нить це й ви!» - зве -
 щас - тя і спо - ко - ю, до віч - но - го жит -

вав. Ме - не Він вря - ту - вав.
 вив. Він див - но о - жи - вив.
 лів. «Чи - нить це й ви», - зве - лів.
 тя. До віч - но - го жит - тя.

203 ЧИ ПІЗНАВ ТИ СИЛУ КРОВІ

Це - кров Моя Нового Заповіту, що за багатьох проливається — Мр.14:24

1. Чи піз - нав ти си - лу кро - ві, о ска - жи! Чи звіль -
 2. Чи ти ма - еш в сер - ці ві - ру у Хри - ста, чи ти
 3. Чи го - то - вий ти І - су - са зу - стрі - чать? Чи о -
 4. Тож при - йди до Спа - са, від - сту - пи від зла, і по -

нив - ся ти від тя - га - рів? Чи при - ніс ти до Христа сво -
 жер - тву Голгофську прийняв? Всі грі - хи зми - ва - є тіль - ки
 чи - стив - ся вже від грі - хів? Мо - же Спас у край не - бес - ний,
 кай - ся в про - ви - нах ско - ріш, бо за те - бе із Гол - го - фи

ї грі - хи, щоб Він кро - в'ю свя - то - ю об - мив?
 кров свя - та; Чив під - ніж - жа хре - ста ти їх склав? Чи ти
 віч - ний взятъ тіль - ки тих, ко - го кро - в'ю об - мив.
 кров тек - ла; не - ю гріх свій на - ві - ки об - мий.

Приспів

вже чис - тий є? Мо - же зми - ти твій
 Чи ти вже чис - тий є

гріх кров Хри - ста; мо - же
 кров Хри - ста,

у - бі - ли - ти, на - че сніг, те - бе. Чи об -

ми - тий ти кро - в'ю Хри - ста?